

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520201195
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520201195.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., W. XXX/XX, zast.: JUDr. Alena Zadáková, advokátka, so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, zast.: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom v Košiciach, Bočná 10, o určenie bezúročnosti a bezpoplakovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.02.2020 domáhal určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá na diaľku je bezúročná a bez poplatkov, a že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že žalovaný si nespĺnil povinnosť skúmať schopnosti spotrebiteľa splácať úver, teda neskúmal bonitu žalobcu. Žalovanému na posúdenie bonity postačoval od žalobcu občiansky preukaz a výpisy z účtu. Takéto posúdenie bonity nie je možné samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti. Bez toho, aby žalovaný skúmal aj iné aspekty, napr. zadlženosť, úspory, počet vyživovacích povinností, mesačné výdavky žalobcu a pod., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalobcu potrebnej na posúdenie schopnosti žalobcu splácať úvery. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalovaný si nespĺnil povinnosť uloženú mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Pre posúdenie nároku na určenie bezúročnosti vyššie citovanej zmluvy nie je smerodajné aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľov, ale akým spôsobom žalovaný pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Žalovaný pri posúdení úverovej schopnosti žalobcu bol povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu žalobcu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Za dostatočné sa považujú len také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých bol žalovaný schopný získať objektívny obraz o jeho finančnej situácii. V danom prípade žalovaný, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti konaním hrubo odporujúcim odbornej starostlivosti, zvýšil jeho zadlženosť, a preto takéto konanie je možné hodnotiť ako hrubo odporujúce dobrým mravom, aby žalovanému patrila odmena vo forme úrokov. Zo strany žalovaného neskúmaním bonity išlo hazardovanie s finančnými prostriedkami. Následkom nespĺnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Citované ustanovenia obsahujú sankciu pre veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou je vylúčenie možnosti vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Citované ustanovenie predstavuje lex specialis k všeobecnej úprave úverovej zmluvy v § 502 a nasl. Obch. zákonníka. Účelom tohto ustanovenia je zachovať spotrebiteľovi možnosť splátok aj v prípade nesplácania úveru v lehote splatnosti, a to pre porušenie povinnosti veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou. Citované ustanovenie ako lex specialis vylučuje použitie predčasného zosplatnenia úveru a požadovať, aby dlžník vrátil celú dlžnú sumu aj s úrokmi, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. To znamená, že aj v prípade omeškania dlžníka nedôjde k zosplatneniu celého dlhu a dlžníkovi aj pri jeho omeškaní zostáva zachovaná možnosť splácať úver v dohodnutých splátkach. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu, a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti K. A.Y. uvádza: Súdny dvor posudzoval dodržiavanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odradzujúcu povahu. Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Neskúmanie bonity je zároveň dôvodom pre nemožnosť predčasného zosplatnenia úveru. Poukázali na ust. § 7 ods. 1, ods. 16 písm. a/ a b/, ods. 20 písm. a/, b/, c/ a /d, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1 Obč. zák. Mal za to, že v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. d/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho je úver s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca sa v konkrétnej prejednávanej veci domáha určenia, že úver, ktorý mu bol poskytnutý bankou, má byť stihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti z dôvodu, že údajne „s hrubou nedbanlivosťou porušili povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalobcu.“ Základnými a kumulatívne pôsobiacimi predpokladmi uplatnenia pri hrubom porušení povinností podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sú: a/ porušenie povinnosti posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; b/porušenie vyššie uvedenej povinnosti kvalifikovaným hrubým spôsobom spočívajúcom buď (i) v posudzovaní schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo (ii) bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V popísanom ohľade predovšetkým poukázal, že žalobca nesplnil povinnosti tvrdenia a dôkazu k skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodňovať aplikáciu požadovanej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Žalobca netvrdil ani neoznačil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, akým konkrétnym konaním či nekonaním banky malo dôjsť k porušeniu právnej povinnosti, a už vôbec netvrdí ani nepreukazuje, v čom mala byť splnená zákonná požiadavka kvalifikovaného porušenia hrubým spôsobom a hlavne ktorá z alternatívne formulovaných skutkových podstát mala byť v jeho prípade naplnená (aké konanie, resp. nekonanie je teda skutkovým základom žaloby). K žalobnému argumentu, že uzavretá zmluva mala údajne obsahovať rozpísanie každej jednotlivkej splátky úveru na jej jednotlivé zložky, poukázal predovšetkým na zásadný judikatúrny vývoj, ku ktorému došlo už pred podaním žaloby v otázke interpretácie zákonnej dikcie „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.“ Najprv Súdny dvor Európskej únie v rozsudku zo dňa 09.11.2016, C-42/15 - Home Credit Slovakia, sformuloval tento záväzný právny záver: „Článok 10 ods.

2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Citovaný výklad následne bezvýhradne prevzal Najvyšší súd Slovenskej republiky v početných rozhodnutiach (napr. sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/211/2017, 7Cdo/98/2018). Úplne rovnaké námietky možno vzniesť aj voči ďalšiemu žalobnému argumentu, a to že v zmluve údajne absentuje informácia o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Aj v prípade tejto zmluvnej náležitosti, resp. jej zákonnej regulácie v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy so žalobcom, išlo o porušenie požiadavky plnej harmonizácie, zavedenej čl. 22 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá ju neumožňovala implementovať do vnútroštátnych predpisov. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, akým konkrétnym konaním či nekonaním banky malo dôjsť k porušeniu právnej povinnosti. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 449/13 CA Consumer Finance SA/ J. A.. Dal do pozornosti súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.01.2017 sp. zn. 7Co/126/2016. Zotrval na názore, že v zmluve absentujú povinné náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. d/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že napriek všetkým fundamentálnym normatívnym požiadavkám a ich jednoznačne formulovaným námietkam vo vyjadrení k žalobe však žalobca ani v replike nekonkretizoval v potrebnej miere rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje svoje presvedčenie o údajnom porušení jeho zákonných povinností, naopak, pokračuje v žalobou nastolenom trende zahmlievania skutkového stavu, a zrejme dôsledky svojej vlastnej pasivity prezentuje ako dôkazné bremeno žalovaného, pripomenul preto žalobcovi, že ani postavenie spotrebiteľa ho nezbavuje zodpovednosti za riadne plnenie procesných povinností, ani mu nedáva právo na pohŕdavý postoj k jeho procesným záujmom, keď žalovaný je povinný reagovať výlučne na jeho riadne splnenú povinnosť tvrdenia. Reakcia žalobcu k ich procesnej obrane v otázke údajnej povinnosti rozpisovať každú jednotlivú splátku úveru na jej jednotlivé zložky je pre nich vrcholne nepochopiteľná a v príkrom rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu SR.

6. Na výzvu súdu žalovaný predložil výstupy z lustrácie príjmov žalobcu v Sociálnej poisťovni, výsledok lustrácie záväzkov dlžníka v úverovom registri a úverový návrh. Tieto listinné dôkazy súd zaslal žalobcovi na vedomie.

7. Žalobca v ďalšom podaní uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce, že žalovaný skúmal bonitu, nie je možné považovať za vykonané s dostatočnou odbornou starostlivosťou, nakoľko úplne absentuje skúmanie jeho bežných mesačných výdavkov. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.03.2018 pod sp. zn. 21Co/148/2017, na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 13.2.2020 sp. zn. 4Co/100/2019. Mal za to, že v zmluve absentuje výpočet RPMN, resp. zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

8. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 11.05.2021, na ktoré sa neustanovili žalobcovia ani ich právny zástupca, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný, dostavil sa jeho právny zástupca. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval vo svojej procesnej obrane.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový stav :

10. Medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere na diaľku vo výške 13.500,- €. Žalobca prostredníctvom internetbankingu zaslal žalovanému návrh na uzavretie zmluvy. Žalovaný potvrdil uzatvorenie zmluvy dňa 22.03.2017. Výška úveru bola 13.500,- €, ktorú sa žalobca zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 193,61 €, splatnosť prvej splátky 20.05.2017, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne ku dňu splatnosti mesačnej splátky, splácanie rovnomerné, konečná splatnosť 20.04.2025, úroková sadzba 6,90 % p. a., RPMN 8,53 %, predpoklady použité na výpočet RPMN - úver

bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v zmluve, dohodnutý typ a výška sadzby platia do skončenia úverového vzťahu, priemerná hodnota RPMN 8,99 %, odplata 7,66 %, celková čiastka 18.584,57 €, poplatok za poistenie 8,51 €. Žalobca namietal, že žalovaný nepostupoval v súlade s ust. § 7 ods. 1, ods. 16 písm. a , b/, ods. 20 písm. a/ až d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, neskúmal jeho bonitu, a teda si nesplnil povinnosť posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver, čo má za následok v zmysle ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, tiež je v zmluve absentuje vzor výpočtu RPMN, v zmluve chýba doba trvania zmluvy a výška, počet a frekvencia splátok. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil, mal za to, že si splnil všetky zákonné podmienky.

11. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

12. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa. Tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie

schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa ust. § 7 ods. 16 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa ust. § 7 ods. 17 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/ ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa ust. § 7 ods. 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

20. Podľa ust. § 7 ods. 20 písm. a/ až d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky čistý príjem spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, výška splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

21. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednáwanej veci vznikol záväzok žalobcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.03.2017 uzatvorenej podľa ust. § 52 a násl. Obč. zák. a tiež sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

23. Žalobca sa domáha určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov s tým, že žalovaný neskúmal jeho bonitu. Súd sa s jeho názorom nestotožňuje. Súd má za to, že žalovaný preukázal, že skúmal bonitu žalobcu.

24. V čase uzavretia zmluvy skúmal žalovaný bonitu žalobcu pred uzavretím zmluvy, čo preukázal listinnými dôkazmi. Súd je toho názoru, že žalovaný mal jasnú predstavu o príjmoch a výdavkoch žalobcov, čo preukázal úverovým návrhom, ktorý predchádzal uzavretiu zmluvy, z ktorého je zrejmé, že banka mala jasnú predstavu o žalobcovi samotnom, o jeho vzdelaní, zamestnaní, rodinnom stave, počte vyživovaných osôb, o zamestnávateľovi, o jeho príjme, ktorý bol vyplácaný na účet žalovaného, o úverovej angažovanosti žalobcu u žalovaného, ale aj v ostatných bankách. Tiež mal predstavu o jeho výdavkoch. Z časti označenej ako „4. zhodnotenie finančných podmienok“ vyplýva, že mesačný príjem žalobcu bol vo výške 1.500,- € (súčasne to bol príjem domácnosti) a mesačné splátky u žalovaného a v iných bankách boli spolu vo výške 891,- €. Tiež žalovaný žalobcu listroval v bankovom registru (č. I. 82 - 83). Na to banka ešte overovala žalobcu sériou verifikačných otázok, na ktoré žalobca odpovedal

(č. I. 81). Tieto overovania sa udiali pred uzavretím zmluvy, resp. pred jej schválením a až po tomto dopyte došlo k uzavretiu zmluvy. Bonita žalobcu tak bola overená, preto žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou a posúdil schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver tak, ako to predpokladá ust. § 7 ods. 1, ods. 16 a 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tu treba zdôrazniť aj to, že žalovaný je bankou etablovanou na trhu, pričom dohľad nad ňou vykonáva Národná banka Slovenska, teda nejde o žiaden nebankový (pochybný) subjekt.

25. Súd poukazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Podľa názoru súdu žalovaný hrubo neporušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalobcu, práve naopak, dostatočne hodnoverne preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy. Tu sa žiada zdôrazniť, že aj samotným spotrebiteľom vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. povinnosti, a to poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Súd má za to, že žalobca žalovanému poskytol všetky požadované údaje a žalovaný na základe týchto údajov (a ďalších) overil bonitu žalobcu, jeho schopnosť splácať úver a na základe výstupov z registra ponúkol žalobcovi úver, ktorý žalobca prijal a napokon úver aj riadne (vy)čerpal.

26. Žalobca namietal, že zmluva neobsahuje povinné obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. d/, j/ (správne f/ a l/) zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení, a to dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, výšku, počet termíny splátok. Súd sa s jeho názorom nestotožňuje. Zo zmluvy (z návrhu na uzatvorenie zmluvy spolu s potvrdením o uzavretí zmluvy) je zrejmé, že obsahuje dobu trvania zmluvy a konečnú splatnosť - 96 mesiacov a 20.04.2025, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - výška splátky 193,61 €, počet splátok 96, termín k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a l/ zákona č. 129/2010 Z. z.

27. Žalobca ďalej namietal, že v zmluve absentuje vzorec výpočtu RPMN, preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve je uvedená ako RPMN, tak aj predpoklady výpočtu RPMN (úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v zmluve, dohodnutý typ a výška sadzby platia do skončenia úverového vzťahu), pričom z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vôbec nevyplýva, že by v zmluve musel byť uvedený aj vzorec výpočtu RPMN (ktorý je sám o sebe tak komplikovaný a obsahuje toľko premenných, že jeho uvedenie v zmluve by nemalo prakticky žiaden význam). Z týchto dôvodov je námietka žalobcu nedôvodná.

28. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, súd preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaný bol

v konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).